

Суворий, віками освячений звичай:

Найближчий з родини, тамуючи відчай
І сльози утерши на скорбнім обличчі,
«Простіть йому, люди» повторює тричі.

І тричі громада в одвід промовляє:

«Не ми, а Господь милостивий прощає».
І дивляться люди на горбик могили,
Немовби у чомусь усі завинили.

...Висаджують кущ молоді каліни —

І все, і немає на світі людини.
